

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor

Str. Apolodor nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336 85 48
e-mail : Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA NR. _____ / _____ 2010

privind soluționarea contestației depusă de
Societatea de Asigurări X SA, înregistrată la
Direcția generală de soluționare a contestațiilor - Agenția Națională de
Administrare Fiscală sub nr.909182/05.11.2010

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili prin adresa nr.X/03.11.2010, înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor - Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr.909182/05.11.2010 asupra contestației formulată de **Societatea X SA** cu sediul în X, Piața X, nr.X, X, corp X, cam.X, sector X, cod unic de înregistrare X.

Societatea de Asigurări X SA contestă decizia de calcul accesorii nr.202/X/10.03.2009 emisă de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili pentru suma de X lei reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului pe profit.

În raport de data comunicării deciziei de calcul accesorii nr. 202/X/10.03.2009, respectiv 19.03.2009, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, fiind înregistrată la Direcția generală de administrare a marilor contribuabili la data de 26.03.2009, așa cum rezultă din ștampila aplicată de serviciul registratura pe originalul contestației.

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.207 și art.209 alin.(1) lit.(c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, societatea regăsindu-se în anexa 1 la poziția X din Ordinul nr.2400/2009 pentru modificarea și completarea Ordinului nr.753/2006 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulate de **Societatea de Asigurări X SA**.

I. În susținerea cauzei, contestatoarea aduce următoarele argumente:

Contestatoarea arată că a declarat eronat în luna septembrie 2008 suma de X lei reprezentând impozit pe profit aferent trimestrului III 2008 prin declarația 100, totuși societatea plătiind în data de 24.10.2008, suma corectă de X lei.

Diferența plătită în plus a fost compensată în luna următoare de autoritățile fiscale cu obligațiile bugetare aferente acelei luni.

Societatea a depus ulterior declarația rectificativă 710 cu suma corectă de X lei reprezentând impozit pe profit aferent trimestrului III 2008.

Contestatoarea motivează că nu datorează majorările de întârziere în sumă totală de X lei, invocând în acest sens Decizia nr.3 /2008 a Comisiei de proceduri fiscale, susținând că societatea a plătit la timp suma datorată, rectificând-o ulterior.

În consecință, contestatoarea solicită admiterea contestației și anularea actului atacat.

II. Prin decizia de calcul accesorii nr.X/X/10.03.2009, organele fiscale au calculat în sarcina contestatoarei pentru perioada 27.10.2008 -20.01.2009 majorări de întârziere în sumă de X lei asupra debitului în cuantum de X lei reprezentând impozit pe profit.

Documentul prin care a fost individualizată obligația principală este decizia nr.X/18.02.2009.

Accesoriile în sumă de X lei au fost calculate în temeiul art.88 lit.c) și art.119 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Având în vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor fiscale și actele normative invocate de contestatoare și de organele fiscale, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este legalitatea calculării de accesorii aferente obligațiilor rectificate în condițiile în care din documentele aflate la dosar nu se poate stabili modalitatea de stingere a obligațiilor datorate din plățile efectuate de societate.

În fapt, din actele existente la dosar se reține că **Societatea de Asigurări X SA** a declarat eronat în luna septembrie suma de X lei reprezentând impozit pe profit aferent trimestrului III 2008 prin declarația 100 privind obligațiile de plată la bugetul de stat.

Ulterior, **Societatea de Asigurări X SA** a depus declarația rectificativă 710 cu suma de X lei reprezentând impozit pe profit aferent trimestrului III 2008.

Prin decizia de calcul accesorii nr.202/X/10.03.2009, organele fiscale au calculat în sarcina contestatoarei pentru perioada 27.10.2008 -20.01.2009 majorări de întârziere în sumă de X lei asupra debitului în cuantum de X reprezentând impozit pe profit, individualizat ca obligație de plată prin decizia nr.X/18.02.2009.

Din adresa nr.X/03.11.2010 emisă de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili reiese că:

“La impozitul pe profit, societatea a depus în data de 18.02.2009 declarația rectificativă 710 aferentă trimestrului III 2008, în sumă totală de X lei, cu scadență 25.10.2008, pentru care s-au calculat majorări de întârziere în sumă de X lei, de la data scadenței, 25.10.2008, până la data stingerii, respectiv 20.01.2009.

*Urmare a depunerii cu întârziere a declarației rectificative cu suplimentare nr.X în data de 18.02.2009, în sumă de X lei, **plățile efectuate în plus de către***

societate s-au stins cu obligațiile de plată cu vechimea cea mai mare, iar diferența de obligație fiscală principală stabilită de către contribuabil ca urmare a depunerii la organul fiscal a declarației rectificative, s-a stins cu plata rămasă în plus la data efectuării acestei stingeri, generând majorări de întârziere”.

În drept, în speță sunt aplicabile dispozițiile Deciziei comisiei de proceduri fiscale nr.3/2008 dată în aplicarea art.12, art.111, art.114, art.119 și art.120 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care prevede că: *“În situația în care contribuabilul, cu bună-credință, efectuează o plată mai mare decât cuantumul creanței fiscale înscrise eronat într-o declarație fiscală care a fost corectată ulterior de către contribuabil sau au fost stabilite de către organul fiscal diferențe datorate în plus față de creanța fiscală inițială, în condițiile legii, data stingerii, în limita sumei plătite suplimentar, este data plății astfel cum aceasta este definită de lege, **dacă suma plătită suplimentar nu a fost stinsă până la data corectării de către contribuabil sau până la data stabilirii de către organul fiscal a diferenței datorate în plus.**”*

Întrucât pe baza documentelor aflate la dosar organul de soluționare nu pot reface stingerile obligațiilor datorate cu titlu de impozit pe profit din plățile efectuate de societate în contul unic în condițiile depunerii declarațiilor rectificative, se va face aplicațiunea art.216 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, unde se stipulează:

“Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare”.

În consecință, se va desființa decizia de calcul accesorii nr. 202/X/10.03.2009 pentru majorări de întârziere în sumă totală de X lei aferente debitului reprezentând impozit pe profit, individualizat ca obligație de plată prin decizia nr.X/18.02.2009, urmând ca organele fiscale să reanalizeze cauza pentru aceleași obligații și aceeași perioadă avută în vedere prin actul administrativ desființat, având în vedere considerentele din motivarea prezentei decizii și dispozițiile normative incidente în materie în perioada de calcul a accesoriilor.

Pentru considerentele reținute în conținutul deciziei și în temeiul Deciziei comisiei de proceduri fiscale nr.3/2008, coroborat cu art. 216 alin.(1),alin.(3) din același act normativ, se

DECIDE

Desființarea deciziei de calcul accesorii nr.X/X/10.03.2009 pentru majorări de întârziere în sumă totală de X lei aferente debitului reprezentând impozit pe profit, individualizat ca obligație de plată prin decizia nr.X/18.02.2009, urmând ca organele fiscale să reanalizeze cauza pentru aceleași obligații și aceeași perioadă avută în vedere prin actul administrativ desființat, având în vedere considerentele din prezenta decizie și dispozițiile normative incidente în materie în perioada de calcul a accesoriilor.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel X , în termen de 6 luni de la comunicare, potrivit prevederilor legale.

Director General,

X

x